

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **PATRIOT, spol. s r. o.**, Tuřanka 383/92, Brno, zastoupená advokátem Mgr. Markem Šimkou, Moravské náměstí 754/13, Brno, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, třída Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I. statutární město Opava**, Horní náměstí 382/69, Opava, zastoupené advokátem JUDr. Miroslavem Cákem, Sokolovská 663/136c, Praha 8, **II. AŽD Praha s. r. o.**, Žirovnická 3146/2, Praha 10, zastoupená advokátem JUDr. Vilémem Podešvou, LL.M., Na Pankráci 1683/127, Praha 4, proti výroku II rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 2. 5. 2025, čj. ÚOHS-16242/2025/500, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 7. 2025, čj. 62 Af 10/2025-479, o návrzích žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a na vydání předběžného opatření

t a k t o :

- I. Návrh na vydání předběžného opatření **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**
- III. Žalobkyni **se u k l á d á** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **2 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrhu na vydání předběžného opatření, a to **ve lhůtě 30 dnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala k žalovanému návrh na uložení zákazu plnění dohody o narovnání ze dne 17. 12. 2024 podle § 254 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek („ZZVZ“), kterou zadavatelka (statutární město Opava, tj. OZNŘ I) v souvislosti s dříve zadanou veřejnou zakázkou „Opava – telematika“ uzavřela s vybranou dodavatelkou (společností AŽD Praha, tj. OZNŘ II).

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 5. 2025 návrhu vyhověl. Výrokem I zakázal plnění dohody o narovnání, ale výrokem II nevyloučil odkladný účinek případného rozkladu, jak též žalobkyně požadovala. Žalobkyně proto napadla výrok II rozhodnutí žalovaného žalobou u krajského soudu. S žalobou současně spojila návrh na vydání předběžného

opatření, jímž by krajský soud zakázal OZNŘ I a II plnit dohodu o narovnání do doby rozhodnutí o žalobě. Krajský soud tomuto návrhu vyhověl.

[3] Předseda žalovaného však v řízení o rozkladu rozhodnutím ze dne 14. 7. 2025 zrušil prvostupňové rozhodnutí ze dne 2. 5. 2025 v celém rozsahu a věc vrátil žalovanému k novému projednání. Jelikož odpadl předmět řízení (již neexistuje rozhodnutí, proti němuž směřovala žaloba), krajský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Skončením řízení o žalobě pozbylo účinků i předběžné opatření.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) podala dne 5. 8. 2025 proti usnesení krajského soudu kasační stížnost, s níž spojila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedla, že s ohledem na pozbytí účinků předběžného opatření nařízeného krajským soudem bude zadavatelka oprávněna pokračovat v plnění dohody o narovnání, ač je více než pravděpodobné, že ta bude opět posouzena jako nezákonná a bude uložen zákaz jejího plnění. Tato hrozba je vysoce urgentní, protože zadavatelka s vybranou dodavatelkou ihned obnovily plnění dohody s úmyslem ji dokončit v řádu dnů, nikoli měsíců, jak dohoda předpokládá. Splněním dohody bude zmařen účel správního řízení i řízení o žalobě a kasační stížnosti. Ve věci je veřejný zájem na zachování účelu uvedených řízení. Stěžovatelka odkázala na svou argumentaci v návrhu na nařízení předběžného řízení podaném u krajského soudu.

[5] Podle žalovaného je návrh nedůvodný. Napadené usnesení neukládá stěžovatelce žádnou povinnost, jejíž plnění by bylo třeba odložit. V této situaci by bylo vhodnější podat návrh na nařízení předběžného opatření.

[6] Podle OZNŘ I není návrh řádně odůvodněn ani doložen. Stěžovatelka zákazem plnění dohody o narovnání nic nezíská ani neztratí. I kdyby bylo zahájeno nové zadávací řízení, není garantováno, že by zakázku získala právě stěžovatelka. Proto ani úplným splněním dohody o narovnání by stěžovatelce nevznikla žádná újma. Případné zastavení plnění dohody o narovnání by mělo výrazně negativní dopad na život a zdraví obyvatel, ekonomiku a životní prostředí. Veřejný zájem na pokračování plnění dohody, a tedy co možná nejrychlejší odstranění poruch světelných signalizačních zařízení (SSZ), je značně vysoký. OZNŘ I k vyjádření připojila znalecký posudek ze dne 1. 6. 2024, ve kterém znalec vyjmenoval nejčastější typy poruch, které zatěžovaly SSZ. Poruchy se týkaly především synchronizace času. Dále OZNŘ I předložila několikéré žádosti policie o zjednání nápravy a řadu hlášení upozorňujících na závady SSZ. V období, kdy bylo předběžné opatření účinné, se vyskytovalo obrovské množství poruch SSZ. OZNŘ I poukázala též na své majetkové zájmy. Vybraná dodavatelka (zde jako OZNŘ II) nabídla výměnu a úpravu řadičů za nesrovnatelně výhodnější cenu oproti stěžovatelce.

[7] Obdobně OZNŘ II ve svém vyjádření uvedla, že návrh stěžovatelky nesplňuje žádnou z podmínek pro přiznání odkladného účinku. Její návrh postrádá jasná tvrzení a důkazy o existenci újmy. Je zřejmé, že hlavním záměrem stěžovatelky je zabránit plnění dohody o narovnání. Přiznání odkladného účinku by na to však nemělo vliv. Zákonnost plnění této dohody je posuzována ve správním řízení, v němž nyní neexistuje žádné pravomocné rozhodnutí zakazující její plnění. Vyhovění návrhu stěžovatelky by bylo v přímém rozporu s veřejným zájmem na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a tedy i života, zdraví a majetku osob. Z tohoto důvodu zrušil předseda žalovaného posuzované rozhodnutí žalovaného. Přiznání odkladného účinku ani nemůže splnit svůj účel. Předběžné opatření zaniklo společně s vydáním usnesení o odmítnutí žaloby.

pokračování

[8] Stěžovatelka posléze dne 15. 8. 2025 podala k NSS též návrh na vydání předběžného opatření, jímž se domáhá, aby NSS zakázal OZNŘ I a II plnění dohody o narovnání a současně jim uložil povinnost aktivně předejít tomu, aby byla dohoda jakkoli zkonsumována.

[9] V návrhu odkázala na to, že krajský soud jejímu návrhu vyhověl a předběžné opatření nařídil a k návrhu OZNŘ I jej nezrušil. Obě OZNŘ přitom usilují o splnění dohody o narovnání v co nejkratší lhůtě. Stěžovatelka vnímá předběžné opatření jako poslední možnost, jak zabránit zjevnému obcházení zákona. Splněním veřejné zakázky zadané mimo zadávací řízení se jejich postup stane nepostižitelným.

[10] NSS nezasílal návrh na vydání předběžného opatření k vyjádření ostatním účastníkům. Stěžovatelka o takovýto postup výslovně požádala. Tento postup je též v souladu s § 38 odst. 2 s. ř. s. Současně NSS uvádí, že návrh na vydání předběžného opatření neobsahuje žádné nové důvody oproti návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, k němuž se účastníci již vyjádřili.

[11] NSS se bude nejdříve zabývat návrhem na vydání předběžného opatření.

K výroku I:

[12] Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.* Podle § 120 s. ř. s. se uvedené ustanovení přiměřeně použije na řízení o kasační stížnosti.

[13] Předběžné opatření je výjimečným nástrojem, jehož účelem je zatímní úprava poměrů účastníků soudního řízení, hrozí-li v důsledku pokračování dosavadního stavu věcí nebo naopak v důsledku jejich změny vážná újma. K definici vážné újmy se NSS vyjádřil například v usnesení ze dne 24. 5. 2006, čj. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS, v němž uvedl, že „*vážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka, (...) který představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených*“. Dostatečně konkrétně tvrdit hrozící vážnou újmu a takovou újmu odpovídajícím způsobem osvědčit je přitom povinností navrhovatele (např. usnesení NSS ze dne 10. 10. 2022, čj. 10 As 245/2022-45, bod 13). Judikatura vztahující se k ZZVZ dále dovozuje, že předběžné opatření nemůže být vydáno jen s obecným poukazem na to, že jinak bude ohroženo právo žalobce na účinnou soudní ochranu, resp. hlavní smysl a účel soudního řízení bude zmařen (rozsudek NSS ze dne 7. 8. 2024, čj. 8 As 33/2024-76, č. 4648/2024 Sb. NSS, bod 32).

[14] Stěžovatelka ve svém návrhu nikterak neupřesnila, jaká vážná újma jí nevydáním předběžného opatření hrozí. Pouze odkázala na rozhodnutí krajského soudu o jejím návrhu v řízení o žalobě a na hrozbu splnění dohody o narovnání, aniž by konkretizovala újmu, která jí tím může vzniknout. Povinnost tvrzení a osvědčení hrozby vážné újmy leží na straně navrhovatele předběžného opatření.

[15] Soud by měl při rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření sledovat, zda řešení, které má být tímto procesním prostředkem dosaženo, je proporcionální. NSS

v posuzované věci shledává výrazný veřejný zájem na nápravě poruch SSZ. Z podání OZNŘ I a II je zřejmé, že výměna radičů, která je předmětem dohody o narovnání, cílí právě na odstranění závad SSZ. Důsledkem těchto poruch je mj. nepravidelné přepínání světel na semaforech, narušení přednostní signalizace, narušení komunikace mezi semaforem a centrálním řídicím systémem, což logicky vede ke zvýšenému riziku nehod, negativním dopadům na ekonomiku a životní prostředí z důvodu nárůstu emisí ze vzniklých dopravních kolon.

[16] Podle NSS není sporu o tom, že veřejný zájem na nápravě poruch SSZ převažuje nad zájmem stěžovatelky, aby nebyl zmařen přezkum zákonnosti postupu osob zúčastněných na řízení. NSS si je vědom toho, že krajský soud návrhu stěžovatelky na vydání předběžného opatření vyhověl. Zdejší soud však není jeho rozhodnutím vázán ani jeho názory v dotyčném rozhodnutí nesdílí.

[17] NSS dodává, že v souladu se svou nedávnou judikaturou netrval na zaplacení kauce ve smyslu § 272b odst. 1 ZZVZ (viz usnesení NSS ze dne 11. 8. 2025, čj. 4 As 153/2025-49, bod 19).

K výroku II:

[18] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje současné splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[19] NSS dospěl k závěru, že v nyní posuzované věci nejsou splněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Je tomu tak mimo jiné ze shodných důvodů, proto které NSS zamítl návrh na vydání předběžného opatření. Ve věci není splněna minimálně druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť je zde důležitý veřejný zájem na nápravě poruch SSZ.

[20] Je pravda, že ukončením řízení o žalobě pozbylo účinků předběžné opatření nařízené krajským soudem usnesením ze dne 12. 5. 2025 (viz § 38 odst. 4 s. ř. s.). NSS však upozorňuje stěžovatelku, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nelze „oživit“ předběžné opatření, které vydal krajský soud. Platí totiž, že pokud krajský soud nařídil předběžné opatření, které zaniklo vykonatelností rozhodnutí krajského soudu, jímž se řízení končí, a NSS následně toto rozhodnutí zruší a věc vrátí zpět krajskému soudu k dalšímu řízení, nedochází k „obživnutí“ předběžného opatření vydaného krajským soudem. Vracením věci krajskému soudu k dalšímu řízení se nevytváří fikce, jako by zrušené rozhodnutí krajského soudu vůbec nikdy nebylo vydáno (KÚHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*, k § 38 s. ř. s. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer). Nedochází-li za popsané procesní situace k „obživnutí“ předběžného opatření v případě zrušení meritorního rozhodnutí krajského soudu, tím spíše nemůže být předběžné opatření obnoveno přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti podané proti rozhodnutí krajského soudu. Žádá-li stěžovatelka, aby byly zatímne upraveny poměry i během řízení o kasační stížnosti, je nutné v tomto řízení podat nový návrh na vydání předběžného opatření. Jak je zřejmé z odůvodnění tohoto usnesení, stěžovatelka tak sice posléze učinila, jejímu návrhu nicméně NSS nevyhověl.

pokračování

[21] NSS tak nepřiznal odkladný účinek kasační stížnosti.

[22] Tímto usnesením NSS nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé. V něm se bude zabývat též otázkou přípustnosti podané žaloby.

K výroku III:

[23] V souladu s § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření. Podle položky č. 5 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je návrh na nařízení předběžného opatření zpoplatněn částkou 1 000 Kč.

[24] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků soudnímu poplatku 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32].

[25] NSS proto výrokem III vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za podaný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a návrh na nařízení předběžného opatření.

- [26] Soudní poplatek lze zaplatit:
- v hotovosti na [pokladně NSS](#) nebo
 - bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1100416125.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Máte-li za to, že jsou u Vás splněny podmínky pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, můžete ve lhůtě stanovené pro zaplacení poplatku požádat soud o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 2. září 2025

Ondřej Mrákota
předseda senátu